

عنوان مقاله:

بازآفرینی بافت فرسوده از طریق طراحی محیطی به منظور پیشگیری از وقوع جرائم شهری (مطالعه موردی کلانشهر شیراز)

محل انتشار:

هفتمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران (جغرافیای سیاسی شهر) (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد ساسانی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری؛ دانشگاه مازندران

غزاله ذوالفقارلو - کارشناس برنامه و بودجه شهرداری شیراز

خلاصه مقاله:

در پی نیازهای روبه رشد جامعه و معضلات شهری ناشی از آن، فضاهای شهری دستخوش تغییراتی با هدف بهبود شرایط شده اند. در این میان، گاه تغییراتی شتابزده و بدون برنامه‌انجام گرفته و بیش از همه به بافتهای فرسوده شهری آسیب رسانده است. زیرا با قائلشدن مرزی بین این محلات و مناطق جدیدتر، به حاشیه کشیده شده و سطح فرهنگی واجتماعی در آنها رو به رکود گذاشته است. پیرو این عوامل، غنای حسی و تعلق به فضا برای ساکنان و کاربران این محلات از بین رفته است؛ و بستری ناامن برای بروز جرائم شهری پدید آمده که پیرو آن احساس ناامنی، ترس و عدم آرامش به شهروندان منتقل می شود. از نظر روش شناسی این تحقیق از نوع توصیفی - تحلیلی می باشد. در این تحقیق، به عوامل ایجادکننده ی امنیت در محیط های شهری و مطالعه یک نمونه موردی (بافت فرسوده منطقه 8 شهر شیراز) پرداخته شده است. این مطالعه بر پایه ی رویکرد CPTED انجام شده و ضمن برشمردن عوامل زمینه ساز جرم و خشونت در طراحی محیطی این منطقه به راهکارهایی برای بهسازی نقاط ناامن اشاره نموده تا پتانسیل جرمخیزی منطقه را کاهش داده و با برقراری امنیت کالبدی در این منطقه بتوان از وقوع جرائم، خصوصاً در مقیاس شهری، پیشگیری نمود .

کلمات کلیدی:

پیشگیری از جرم، جرائم شهری، امنیت شهری، بافت فرسوده، رویکرد CPTED

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371215>

